

תפ"ח 25581/12/12 - מדינת ישראל - עו"ד שרית שמש מפמ"ד נגד מרדכי אברהמי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 25581-12-12 מדינת ישראל נ' אברהמי(עציר)

בפני
כבוד השופט זלוצ'ובר - אב"ד
כבוד השופטת רז-לוי
כבוד השופט פרידלנדר
בעניין: מדינת ישראל - עו"ד שרית שמש מפמ"ד

המאשימה

נגד

מרדכי אברהמי (עציר)

הנאשם

ע"י עוה"ד דורון נוי ויהלי שפרלינג

גזר דין

השופט נתן זלוצ'ובר:

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, בהכרעת הדין מיום 02.09.2015 בעבירות של ניסיון לרצח, לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן "החוק"), חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 בנסיבות סעיף 335(א)(1)+(2), החזקת ונשיאת נשק, לפי סעיף 144(א) ו-144(ב) לחוק.

הנאשם זוכה מעבירת קשירת קשר לפשע מחמת הספק.

בהכרעת הדין נקבע, כי ביום 13.02.2011 בסמוך לשעה 03:58 לפנות בוקר, כאשר המתלון יצא מדירתו של חבר, כשהוא לבדו, הנאשם חיכה לו בסמוך לכניסה לחדר המדרגות של הדירה, וכיוון אקדח לעבר המתלון. המתלון שנבהל, אמר לנאשם: "לאמתאיסמוטי", ואז הנאשם ירה שני כדורים אוויריים לעבר חזהו, בכוונה להמיתו.

במהלך הירי המתלון הגן על פניו עם ידו הימנית, והנאשם המשיך לירות לעברו גם כאשר המתלון ניסה להימלט בחזרה לדירה. המתלון הצליח להיכנס לדירה והתמוטט בטכניסה. הנאשם נמלט מהמקום בריצה ובשעה 04:15 יצא מהארץ דרך מעבר הגבול לבטאבה.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, הובהל המתלון לבית החולים יוספטל, כשהוא פצוע במצב קשה מאד וסובל ממספר פצעי ירי בבית החזה הימין, אזור האריולה, בבטן התחתונה משמאל, מותן שמאל וכף ידימין. המתלון הועבר למחלקת טיפול נמרץ בבית החולים תלה שומושוחר רביום 22.2.11, ולאחר מכן עבר לשיקום.

עמוד 1

יצוין, כי כאמור בכתב האישום וכפי שהעיד המתלון, קודם הירי, המתלון ואחרים תכננו לשדוד את הנאשם ביום 13.02.2011, זאת על רקע מידע, כי ברשות הנאשם סכום כסף גדול במזומן.

ביום 6.3.11, בסמוך לשעה 15:55, שב הנאשם לארץ ונעצר במסוף הגבול בטאבה.

ראיות וטענות לעונש

ב"כ המאשימה טענה, כי המדובר באחת מהעבירות החמורות ביותר בספר החוקים, בצידה קבע המחוקק עונש של עד 20 שנות מאסר. הערך הנפגע בביצוע העבירה הוא קדושת החיים, שלמות הגוף, שלום הציבור וביטחון.

נסיבות ביצוע העבירה חמורות והן ברף הגבוה ביותר - הנאשם ביצע עבירה זו תוך כדי נשיאה ושימוש בנשק חם, הוא ירה במתלון שש יריות מאקדח שהחזיק שלא כדין, מטווח אפס והיה כפסע מביצוע כוונתו הקטלנית שלא התממשה מנסיבות שאינן תלויות בו.

הנאשם תכנן את ביצוע העבירה באופן קפדני - הוא הצטייד מראש באקדח, המתין למתלון, נכנס ויצא מהדירה, בה שהה המתלון לפני שנורה, כדי לדעת מתי יצא המתלון ואז ארב לו מחוץ לדירה וירה בו במפתיע מיד כשיצא מהדירה.

הנזק הצפוי בביצוע העבירה הוא קטלני. הנאשם ירה לעבר פלג גופו העליון של המתלון לפחות שישה כדורים מטווח קצר, דבר המלמד על נחישותו להביא למותו של המתלון.

הנזק שנגרם למתלון כתוצאה ממעשיו של הנאשם הוא משמעותי - המתלון הובהל לבית החולים כשהוא פצוע מספר פצעי ירי בבית החזה, בטן תחתונה משמאל, מותן שמאל ובכף יד ימין. בצילום חזה לאחר הניתוח נמצא המוטורקס מסיבי משמאל, קליע שלם בריאה הימנית אמצעית, כולל מספר רסיסים באזור עמוד שדרה עליון אמצעי, שברים מרוסקים בכף היד. לאור פצעי ירי עם חדירה לבית החזה והבטן המתלון הובהל לניתוח דחוף.

ב-CT שבוצע מיד לאחר הניתוח הודגם המוטורקס משמאל ופנאומוטורקס מימין, שברים מרוסקים עם תזוזות של פרגמטים בצלעות 3-8 משמאל, קליע בדופן בית החזה מימין וקליע נוסף עם רסיסים בשרירים באזור הטרוכנטריק משמאל, דימום תוך ריאתי משמאל הוכנסו שני נקזים. במהלך אשפוזו, המשיך המתלון להיות מונשם ומורדם. לאחר מכן המתלון הועבר באמבולנס להמשך טיפול ביחידה לטיפול נמרץ בבית החולים אחר. קליע נותר בחזהו של המתלון עד היום.

ב"כ המאשימה הגישה לעניין זה מסמך אישור זכאות לקצבת נכות מהמוסד לביטוח לאומי, ממנו עולה, כי למתלון נקבעו 67% נכות רפואית ו-100% דרגת אי כושר לשנת 2015. היא ציינה, כי למתלון היו פציעות נוספות בנוסף לאירוע נשוא הליך זה והביטוח הלאומי לא ערך חלוקה ביחס לאלו פציעות נקבעה הנכות, אך ציינה כי את מרבית הנכות יש לייחס לירי של הנאשם במתלון.

לטענת ב"כ המאשימה, גם אם הנאשם ניסה לרצוח את המתלון מכיוון שחשד שהמתלון ואחרים תכננו לשדוד אותו, חיסול חשבונות בעולם התחתון ככלל הינו נסיבה לחומרה ואינו יכול להוות טעם להקלה בעונש.

עוד ציינה ב"כ המאשימה, כי גם עבירות הנשק מצויות ברף הגבוה ביותר - הנאשם החזיק ונשא נשק שלא ברישיון ועשה

בו שימוש. העובדה שהיה לנאשם נשק זמין מלמדת על מעורבותו בעולם העברייני. הנשק בו עשה שימוש לא נמצא עד היום.

עוד הוגש הר.פ. של הנאשם ממנו עולה, כי לחובת הנאשם 9 הרשעות קודמות בעבירות רבות - החזקת סכין, איומים, התנהגות פרועה במקום ציבורי, הפרת הוראה חוקית, עבירות הונאה רבות, עבירות מרמה רבות, עבירות רכוש ועבירות סמים. הנאשם ריצה 4 עונשי מאסר בפועל.

נוכח כל אלו עתרה ב"כ המאשימה לקבוע את מתחם העונש בין 15-20 שנות מאסר.

לדבריה, נסיבותיו האישיות של הנאשם אינן מצדיקות הקלה בעונשו. הנאשם ירה במתלונן על מנת לגרום למותו ומיד לאחר כמן ברח מהמקום ויצא את הארץ, שעה שהמתלונן מתבוסס בדמו. הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו. כמו כן, אישיותו של הנאשם והשתייכותו העבריינית מעידות על הסיכון הגבוה שנשקף ממנו וזאת נוכח מעשיו המבטאים זילות מוחלטת בחיי אדם. בנסיבות העניין, על שיקולי הרתעת היחיד והרבים ושיקולי הגמול להכריע את הכף ברף הגבוה של המתחם. אף עברו הפלילי של הנאשם צריך להביא לגזירת העונש ברף העליון של המתחם.

בהתאם לאמור, לטענת ב"כ המאשימה, יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף הגבוה של המתחם המוצע. כמו כן, יש להשית עליו עונש של מאסר מותנה ופיצוי משמעותי למתלונן.

ב"כ הנאשם טען, כי הנאשם רווק, בן 34, אביו עזב את הבית כשהנאשם היה צעיר מאוד. בגיל 13 הנאשם החל להשתמש בסמים, למרות זאת, הוא התגייס לצבא ושירת שנתיים וחצי בשירות צבאי סדיר.

לגבי עברו של הנאשם, טען ב"כ הנאשם, כי העבירה האחרונה שהנאשם ביצע היא משנת 2005, אין לו עבר פלילי בעבירות אלימות קלאסיות. עברו הפלילי ישן ולא מן העניין בכלל.

בלא שתתמך מכך, הסכמה לקביעות הכרעת הדין, לדבריו, הרקע היחיד שיכול להוות בסיס לביצוע העבירות הוא העובדה שהמתלונן זמם לשדוד את הנאשם, לדקור אותו ולירות עליו. זה גם מה שעולה מעדותו של המתלונן.

ב"כ הנאשם ציין, כי הנאשם נמצא במעצר כבר כמעט שלוש שנים. עוד טען, כי הפסיקה שהתובעת הגישה לעניין העונש אינה רלוונטית למקרה זה והעונש הגבוה ביותר שנקבע בתיקים מהסוג הזה הוא 10 שנות מאסר.

ב"כ הנאשם טען, כי טענתה של התביעה שיש להחמיר עם הנאשם בשל ההשתייכות העבריינית שלו אינה רלוונטית ואף לא הוכחה. כמו כן, יש להתייחס לכך שהיה אדם נוסף שהיה אדם שפגע במתלונן- בן ואנונו, הוא הואשם בתחילת הדרך בעבירה לפי סעיף 329 לחוק בכך שירה לעבר המתלונן, וגזר עליו עונש של 5 שנות מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה הבהירה שבן ואנונו הורשע בעבירה לפי סעיף 335 לחוק, בגין אירוע שהתרחש חודשים אחרי האירוע נשוא תיק זה ואין לכך כל רלוונטיות לעניין זה.

באשר לנזק שנטען כי נגרם למתלונן, הטעים ב"כ הנאשם, כי אחוזי הנכות שנקבעו על ידי המוסד לביטוח הלאומי לא נקבעו ביחס לאירוע נשוא אישום זה דווקא.

לטענת ב"כ הנאשם אין לפסוק פיצויים לטובת המתלונן שכן מדובר בעד מדינה (לא בתיק זה) שביצע עשרות פשעים

ולא הועמד לדין והמדינה דואגת לצרכיו.

הנאשם טען בדבריו האחרון לעונש, כי הוא חף מפשע.

דין והכרעה

1. כמפורט בסעיף 40ב לחוק העונשין, **"העיקרון המנחה בענישה, הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו"**, כאשר חומרת מעשה העבירה הינה בנסיבותיו.

בדברי ההסבר להצעת החוק צוין, כי יחס הולם **"מבטא את עקרון הגמול"**.

2. הנאשם הורשע בעבירות אלימות חמורות מאוד, עת עשה שימוש בנשק חם וירה במתלונן לפחות שישה כדורים לעבר פלג גופו העליון, וגרם לו לחבלות חמורות מאד במטרה לגרום למותו. במעשיו, הנאשם פגע בערכים החברתיים החשובים של שמירה על ביטחון הציבור והפרט, ערך קדושת חיי אדם ושלמות גופו.

3. הנאשם הצטייד באקדח מבעוד מועד, ארב למתלונן, כאשר הוא אחז בנשק חם וכיוונו לעבר המתלונן. הנאשם ירה במתלונן לפחות שישה כדורים לפלג גופו העליון ונמלט מן המקום כאשר הוא מותיר את המתלונן מתבוסס בדמו.

הנאשם ניסה להמית את המתלונן באופן קר ומחושב והיה כפסע מהצלחת כוונתו הקטלנית. הנזק הצפוי מפעולה זו הוא ברור וידוע והנזק שנגרם למתלונן בפועל, כפי שמפורט לעיל, הוא חמור מאוד, ורק בזכות הטיפול הרפואי המסור ניצלו חיי המתלונן.

הנאשם היה יכול להימנע מביצוע העבירות, ומובן שהייתה לו שליטה בלעדית על ביצוען. גם אם הנאשם חשד שהמתלונן וחבריו מתכננים לשדוד אותו, ועל רקע זה החליט להמית את המתלונן, אין הוא חוסה תחת הנסיבה המקלה של ביצוע העבירה "עקב התגרות של נפגע העבירה", שכן הנאשם לא עמד בפני סיכון ממשי ומיידי. מכל מקום עמדו בפניו שפע של אלטרנטיבות אחרות וביניהן פניה למשטרה - אלטרנטיבה שהנאשם ודומיו כלל לא שוקלים ובוחרים בדרכים אלימות ליישוב סכסוכים וחיסול חשבונות.

לטובת הנאשם, אנו מניחים שכאמור בכתב האישום המתלונן תכנן לשדוד את הנאשם והעברות של הנאשם בוצעו על רקע זה. "הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה" במובן זה שאינן דומות לניסיון רצח של עובר אורח תמים תילקחנה בחשבון, אך עדיין יש לזכור כי מדובר ב"סגירת חשבונות" בין עבריינים - המתלונן תכנן לשדוד את הנאשם והנאשם החליט לנקום בו על שהעז לתכנן את השוד.

4. רמת הענישה בעבירות אלימות אינה אחידה. ישנו מנעד רחב של חומרה בעבירות האלימות ובכל עבירת אלימות יש נסיבות שונות המהוות שיקולים לקולא או לחומרא, בהתאם למקרה הספציפי ולנסיבותיו, כאשר עבירת הניסיון לרצח נמצאת ברף הגבוה של חומרת עבירות האלימות.

א. בע"פ 2721/11 **מדינת ישראל נ' שלומי אוחיון** (ניתן ביום 03.09.2011) - הורשעו המערערים 1, 2 ו-3 בעבירות של בביצוע בצוותא של עבירת ניסיון לרצח, ביצוע בצוותא של עבירת גרימת חבלה בכוונה מחמירה, תקיפה הגורמת חבלה בנסיבות מחמירות, בעבירות נשק ובעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע. מערערים 1 ו-2 הורשעו גם בעבירה של שיבוש מהלכי משפט. בית המשפט המחוזי קבע, כי מערער 1 הוא

הרוח החיה מאחורי האירוע והוא גם זה שירה בפועל במתלון וגזר עליו 12 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון לא התערב בעונש והדגיש:

"אין לי אלא להסכים עם המשיבה לכך שצריך להישמע מסר חד וברור המוקיע שימוש באלימות בכלל ובכלי נשק בפרט כאמצעי להשגת מטרות ולפתרון סכסוכים. המחיר החברתי של אלימות זו הוא כבד ובלתי נסבל, משכך איני סבור כי יש מקום להקל בעונשי המערערים".

ב. בע"פ 3151/08 יוסי דוידוב נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 26.05.2010) - המערער ירה במתלון שתי יריות אל עבר פלג גופו העליון והיכה אותו יחד עם אדם נוסף. כתוצאה ממעשי המערער, נגרמו למתלון חבלות רבות והוא אף עבר ניתוח בדופן החזה, אך לא היה במצב של סכנת חיים. המערער הורשע בעבירות של ניסיון לרצח, קשירת קשר לביצוע פשע, נשיאת נשק שלא כדין, החזקת נשק שלא כדין, קשירת קשר לביצוע עוון, התחזות לאדם אחר, קבלת דבר במרמה ושיבוש מהליכי משפט. המערער לא הביע חרטה על מעשיו. בית המשפט המחוזי גזר עליו 15 שנות מאסר בפועל והפעיל במצטבר לעונש המאסר האמור, עונש מאסר על תנאי בן שנה אחת, כך שסך תקופת מאסרו בפועל של המערער הועמדה על 16 שנים. בית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו.

ג. בע"פ 6908/10 רן דוד נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 02.01.2013) - בימ"ש המחוזי הרשיע את המערער בעבירות של ניסיון לרצח וקשירת קשר לביצוע פשע וגזר עליו 12 שנות מאסר בפועל, לאחר שהתחשב לקולא, בנסיבותיו האישיות של המערער, לרבות עובדת היותו אב צעיר לפעוטות אשר נולדו במהלך מעצרו. בית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו וציין:

"לא ניתן להקל במעשיו של המערער, אשר אך כפסע היה בינו ובין מימוש כוונתו הקטלנית. נזכיר, כי המתלון עבר שני ניתוחים והוא צפוי לסבול מהפרעות קבועות בתפקודי הנשימה ובתפקוד זרועו השמאלית... בית משפט זה עמד לא פעם על כך שחלקם של בתי המשפט במלחמה בגילויי האלימות הקשים היא באמצעות ענישה ההולמת את חומרת העבירה, ואשר משגרת מסר ברור של הרתעה. וכך ראוי היה לעשות גם בעניינו של המערער. בצד האמור, יש מקום לחזור על שנאמר לא פעם שענישה היא לעולם אינדיבידואלית, ונכון עשה בית משפט קמא, אשר לצד בחינת החומרה היתרה שבמעשי המערער, בחן גם את נסיבותיו האישיות של המערער".

ד. ע"פ 4372/13 אגנהו סיסאי נ' מדינת ישראל (פורסם ביום 06.08.2014)-המערער ירה במתלון 15 כדורים מטווח קרוב מתוך כוונה לגרום למותו. הכדורים פגעו בגופו של המתלון, לרבות בפלג גופו העליון, והוא הובהל לבית החולים במצב קשה. שירות המבחן ביקש להתחשב ברקע הנורמטיבי של המערער, ובצפי החיובי לשיקומו. בית המשפט המחוזי הרשיע את המערער על יסוד הודאתו, בעבירה של ניסיון לרצח, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 לבין 16 שנות מאסר, אך בשל הודאתו של המערער, הבעת החרטה והאמפתיה כלפי המתלון, העדר עבר פלילי העומד לחובתו; נסיבותיו האישיות הקשות, תפקודו החיובי של המערער עד למועד האירוע, הערכת המסוכנות הנמוכה להישנות מקרי אלימות מצד המערער, והאופטימיות שהביע שירות המבחן בנוגע לשיקומו. בית המשפט גזר עליו 11 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו וקבע:

"מדובר בניסיון להביא למותו של המתלון, כאשר המערער עשה שימוש בנשק חם, ירה במתלון מספר רב של כדורים מטווח קצר, וגרם לו לפציעה קשה ביותר, אשר בנקל היתה עשויה להביא למותו. בנסיבות אלה, אין בעונש שנגזר על המערער כל חומרה מיוחדת ובודאי שאין מדובר בסטייה

מהותית מרמת הענישה המקובלת בעבירות דומות. בית משפט קמא נתן את דעתו למכלול השיקולים לקולה, וביניהם: קורות חייו הלא פשוטים אך נורמטיביים של המערער; העימות אשר קדם לאירוע הירי; לקיחת האחריות מצידו של המערער והבעת חרטה על מעשיו; ושיקולי השיקום, אשר זכו למשקל לא מבוטל, נוכח התסקיר החיובי והאופטימי בעניינו של המערער. לא מצאנו בטענותיו של המערער נימוק אשר יש בכוחו להצדיק הקלה נוספת בעונשו, ולפיכך יש לדחות גם את הערעור על גזר הדין".

5. לאור הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות ביצוע העבירה כפי שפורטו לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בטווח של 10 - 16 שנות מאסר לריצוי בפועל.

6. זכותו של נאשם לנהל משפט ואין להחמיר עמו בשל כך, אך לאחר שהורשע מובן שלא יזקפו לזכותו נתונים של הבעת חרטה ולקיחת אחריות על המעשים החמורים שביצע.

לנאשם עבר פלילי בגין עבירות אלימות, עבירות הונאה, עבירות מרמה, עבירות רכוש ועבירות סמים. הנאשם אף ריצה 4 עונשי מאסר בפועל בעבר. נראה, כי לא היה, עד עתה, בענישה המתונה יחסית כדי להרתיע אותו ולגרום לו לחזור לדרך הישר, אלא הוא דווקא העלה את העלה את רף האלימות שבמעשיו.

האלימות הגואה ו"חיסולי החשבונות" בעולם העברייני, שגורמים גם לפגיעה בחפים מפשע, מחייבים גם לשקול את הצורך בשידור מסר חד משמעי, ברור ומרתיע שיהיה בו גם כדי להרתיע את הרבים וגם כדי להרתיע את הנאשם עצמו מנקיטה בדרכי אלימות. גם שיקולים אלה מביאים את הענישה במקרה זה בתוך מתחם העונש ההולם לרף הגבוה.

הגם שמעשיו של הנאשם חמורים מאוד, הרי לצד הנסיבות לחומרא שנמנו לעיל, יש להתחשב בנסיבות האישיות, הגם שמשקל הנסיבות האישיות במקרים מסוג זה אינו רב. הנאשם רווק, בן 34, אביו עזב את הבית כשהנאשם היה צעיר מאוד. בגיל 13 הנאשם החל להשתמש בסמים, ולמרות נסיבות חייו, הוא התגייס לצבא ושירת שנתיים וחצי בשירות צבאי סדיר.

7. לאור כל האמור, לאחר ששמענו את התובעת, את ב"כ הנאשם, בהתחשב בחומרת העבירה, בנסיבות ביצועה בשיקולים לחומרא ולקולא שמנינו, אנו דנים את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 14 שנות מאסר לריצוי בפועלמיום מעצרו 27/11/2012.

ב. 24 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא עבירת אלימות.

ג. הנאשם יפצה את המתלונן בסך של 40,000 ₪.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' טבת תשע"ו, 15 בדצמבר 2015, במעמד הצדדים.

שלמה פרידלנדר, שופט

יעל רז לוי, שופטת

נתן זלוצ'ובר, אב"ד